

TRANG THƠ
VĂN HỌC CỔ THƠM
THÁNG 11, 2021

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGA

Thay cho Lời Mở Đầu

Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa

Tinh anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ

Quê nhà nghìn dặm nước non

Văn chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam

Xin Nàng Thơ lật từng trang...

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cơ sở Cổ Thơ

**TRANG THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM THÁNG 11, 2021
VỚI SỰ GÓP MẶT:**

4. Nguyễn Phan Ngọc An	27. Thanh Lan
5-6. Dương Huệ Anh/Lê Cao Phan	28. Hoàng Song Liêm
7. Ý Anh	29. Nguyễn Phú Long
8. Trần Quốc Bảo	30. Tuệ Nga
9. Đỗ Bình	31. Phan Ngọc
10. Mùi Quý Bồng / Bob Marley	32. Cao My Nhân
11. Nguyễn Vô Cùng	33. Phạm Thị Nhung
12. Nguyễn Thị Ngọc Dung	34. Đặng Nguyên/ Vũ Hối
13. Nguyễn Thị Thanh Dương	35. Oanh Nguyễn
14. Trường Đình	36. Kim Oanh
15. Mạc Phương Đình	37. Hạ Thái Trần Quốc Phiệt
16. Ngô Văn Giai	38. Thủy Lâm Synh
17. Đỗ Thị Minh Giang	39-40. Thanh Thanh / Ngọc An
18. Tâm Minh Ngô Tằng Giao/George Gordon, Lord Byron	41. Vương Thanh / Phương Hồ
19. Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa	42. Nguyễn Mây Thu
20. Diễm Hoa	43. Minh Thúy Thành Nội
21. Phương Hoa	44. Lý Hiếu Thy
22. Vũ Hối/Phan Khâm	45. Y Thy
23. Thái Hưng Phạm Gia Hưng	46. Thy Lệ Trang
24-25-26. Phan Khâm/Githéa Hoàng Hy/Quang Hà	47. Hoa Văn
	48. Hương Cau Cao Tân

THU MỘNG MƠ

Cho đến muôn đời thu vẫn đẹp
Lá vàng pha lá đỏ tươi xinh
Bên đường lặng lẽ hàng cây đứng
Những đóa hồng khoe sắc hữu tình

Phố Palo Alto êm đềm thơ mộng
Một buổi chiều lữ khách ghé thăm
Hoa lá reo vui theo gió lộng
Làm say lòng bao gã thi nhân ...

Ta cũng say sưa phố lạ chiều
Muôn trùng lá thắm đong thương yêu
Dọc theo con lộ dài hun hút
Vàng, đỏ, nâu, hồng ... thoáng tịch liêu

Rừng lá mùa thu trải khắp miền
Điểm tô thêm đẹp phố bình yên
Ta ngỡ ngỡ với ngàn hoa lá
Hồn bướm mơ tiên ... chẳng lụy phiền

Ta thấy quanh ta xác lá vàng
Quyện tròn trong gió buổi thu sang
Tưởng như ai đó đang vương vấn
Cho mộng thêm dài ... lạnh gối chăn!

Cảnh đẹp cho hồn ta ngất ngây
Tình thơ lai láng giữa trời mây
Nhìn thu ta bỗng lòng say đắm
Giác mộng Hằng Nga, giữa cõi này ...

Nguyễn Phan Ngọc An

THU NHỚ NGƯỜI

Ngân ngơ chào đón ngọn thu phong
Nhớ bạn tri âm nát cả lòng
Mới đó mà bao mùa đỏ lá
Mà giờ đến nửa mạch sầu đông

Người đi biên biệt trong sương lạnh
Kẻ ở tương tư nhạt má hồng
Thức trắng canh thâu buồn viễn xứ
Chập chờn mộng寐 giữa hư không

Nguyễn Phan Ngọc An

THÁI BÌNH DƯƠNG

(Gửi: Lương TL 5960)

*Bóng hải âu gầy đổ xuống nhanh
Biển xa, nước lạnh một màu xanh..
Đêm nay, trăng đẹp, em không tới
Bờ Thái Bình Dương mộng với anh!*

*Em giận anh rồi đấy, phải không?
Cuối sông, ai nhớ kẻ đầu sông!
Về đâu, hỏi những con tàu nhỏ
Đem hộ niềm thương đến gửi lòng ..*

*Em ở đầu sông, anh cuối sông,
Tương giang nhớ kẻ lệ mờ trông..*

*Biết bao giờ nữa, con tàu lại
Đem hộ niềm thương đến gửi lòng?*

*Đêm lại đêm nào không nhớ thương?
Mênh mông trời nước Thái Bình Dương..
Em, con thuyền nhỏ mơ neo bến,
Biển cả, tình anh, sóng đoạ trường!!*

*Theo đuổi nhau hoài ..chẳng gặp nhau,
Nghìn xưa, sóng hận đến nghìn sau ..
Đêm nao, có những vì sao lạc,
Hai đứa mình xuôi một chuyến tàu !!*

DƯƠNG HUỆ ANH

PACIFIC OCEAN

A silhouette of albatros nose dives, so slender
Over there on the sea of cold and blue water
The moon is nice tonight, but you don' t come
The Pacific Ocean's shore is dreaming with me, lonesome

I'm making you angry, aren't I?
Downstreams, you forget the one upstreams, but why?
Where are they going, those little boats over there ?
Will they take love message to the person of my care?

Dearest one, we two are on each end of the waters
Of that Tuong-Giang, the witness of my expecting tears
When will they be back, those little boats
To shuttle the joyful feelings of both ?

No night there is without love sickness
Tween the skies and waves of this Pacific Ocean
For you, a roving little sail being shoreless
And me, a sea of love tides badly broken.

We always pursue each other with no possible meeting
For millenniums will last the frowning waves of regret
The night when those roving stars will be falling
Together in the love boat we two will navigate

Translation by GS LÊ CAO PHAN

CA DAO CHO CHỊ

Ý Anh

Một trưa trời âm u mưa nhẹ, tôi ngồi ngoài hiên gác nhìn mưa rơi mơ màng bỗng nghe chị cất tiếng ru con bé Mi. Giọng rặt ròn miền Nam ru nghe thấm thía vô cùng. Con ngõ nhỏ xóm lao động vắng tiếng chị ru con nghe buồn da diết. Từ đó buổi trưa tôi hay lên gác chờ nghe chị ru con. Tôi nhớ hoài cách chị ru hay ngắt quãng, lặp đi lặp lại, à ơ kéo dài. Và tôi thuộc luôn ca dao chị ru, còn ầu ơ ru theo nữa.

Nhà gia đình chồng chị sát vách nhà tôi. Tôi nhớ dáng chị đi nghiêng, một tay xóc nách bỗng con bé, một tay xách giỏ chợ, ra vào con ngõ nhỏ. Có lúc hai mẹ con về nhà ngoại, xóm vắng tiếng ru, bỗng dưng tôi thấy buổi trưa thiếu thiếu một cái gì. *Chim đa đa đậu nhánh đa đa, chồng gần không lấy em lấy chồng xa, một mai cha yếu mẹ già, bát cơm ai đỡ chén trà ai dâng...*

Rồi chị qua đời sớm. Con bé chỉ mới ngu ngơ vài tuổi có nét đẹp như mẹ. Nó vẫn chạy qua nhà tôi chơi. Nhìn con bé tôi hay nghĩ, không biết lớn lên nó có nhớ được những lúc được mẹ ngồi quạt ru cho ngủ... *ầu ơ, tưởng giếng sâu em nói sợi dây dài... à... ngờ đâu giếng cạn... à... ớ... ớ... ngờ đâu giếng cạn... à... em tiếc hoài sợi... ớ... ờ... dây...*

Mây

Trên trời bầy một chợ mây
Hát hiu nắng gió vui đầy sớm mơi
Theo anh quá nửa cuộc đời
Tình em vẫn ế bám trời như mây.

Kiều

Ca dao ru những mùi thương
Sao anh không có nửa thương cho Kiêu
Đoạn trường em cũng trăm chiều
Thôi về em hát ngâm Kiêu lầy cung.

Một mình

Một mình một nhớ cho ta
Một lòng một ý nghĩa là cho anh
Che mưa lấy lá nịu cành
Hạt mưa ướt mặt cũng đành mình thôi.

HOÀI THU

Ta vẫn mơ thu vàng thắm tươi,
Hồn thu gieo rắc mộng vào đời
Mà sao thu tới tràn giông tố
Cho lệ thu đọng đầy khắp nơi?

Tiếc nuối bao mùa thu dĩ vãng,
Bóng nai ngơ ngác khuất lâu rồi
Rừng thu thơ mộng nay hoang vắng
Ẩm đạm mây thu lặng lẽ trôi!

Bón phương bằng hữu ly tan cả,
"Thu ẩm hoàng hoa tửu" với ai?(1)
Thu hồi, chao ôi! nhưng nhớ quá!
Chiều thu nghiêng nắng dậu mừng toi

Lòng vẫn hoài thu, lòng vẫn đợi,
Một mùa thu đẹp nắng vàng soi
Trên quê hương cũ, trên sông núi
Vận nước thiên thu sẽ phục hồi...

Trần Quốc Bảo Richmond, Virginia

(1) Cổ Thi : "Thu ẩm hoàng hoa tửu"

NIỀM VUI TRONG TÂM

Tuổi vàng, cánh hạc trắng hoa,
Giờng kia vốn dĩ, "càng già càng cay"!
Thì vui cho trọn hôm nay,
Túi thơ bầu rượu, tình say với đời!

Ngày mai, còn thấy mặt trời,
Tạ ơn Thượng Đế, mỉm cười an vui!
Chốn này, cõi tạm mà thôi,
Dấu lưu luyến mấy, nữa rồi cũng đi!

Hơn thua, đã chẳng xá gì,
Lợi danh buông bỏ, có chi bận lòng ?!
Cứ thơ thần, cứ thong dong...
Mặc cho Con Tạo chuyển vòng thế nhân!

Đã đành cuộc sống phù vân,
Cỏ cây kia vẫn ân cần nở hoa.
Chim đàn rộn rã tiếng ca,
Cuộc nhân sinh, vẫn chan hòa thái dương!

Đẹp thay, hạnh phúc bình thường!
Vòng tay ôm trọn tình thương đất trời.
Niềm vui trong tim mỗi người,
Giữ tâm tịnh lạc cho đời an nhiên. (*)

Trần Quốc Bảo Richmond, Virginia

(*) "Tịnh lạc tâm" là một "Niệm"
của "Thiền hành"

TRĂNG MUÔN ĐỜI VẪN SÁNG

Liều rữ trăng nghiêng soi bóng cửa,
Trải dòng suối bạc ngỡ rừng xưa.
Vói tay mới biết làn hư ảo
Đêm vẫn còn thơ mộng sớm thừa!
Ai nỡ kéo trăng xuống chốn này
Để màu trăng biếc nhạt chân mây!
Thích trăng ta đến bên bờ suối
Tìm chút nguồn thơ, phút đắm say.
Đêm khuya ta sợ trăng trôi mất
Sợ gió lên nhiều thổi trăng bay !
Viễn xứ ngàn trùng thương xóm cũ
Hạ về hoa đỏ rục quanh đây
Chợt nhớ phượng xưa trăng phố nhỏ
Áo em vàng lụa tưởng vẫn thơ
Phố trắng huyền diệu tình chung bước
Ôi mộng thần tiên thuở học trò!
Nửa đêm tỉnh giấc buồn tê tái
Đời tựa mây trôi cánh hoa phai
Lặng lẽ mùa đi nào có biết,
Phố xưa phẳng phát nổi u hoài!
Trăng muôn đời vẫn là trăng mộng
Tỏa ánh tơ vàng thắm khoảng không
Lộng lẫy trong đêm đầy diễm ảo
Sớm mai trăng lẫn cõi phiêu bồng.
Thế sự thăng trầm trăng vẫn sáng
Con thuyền xuôi ngược bến đò ngang.
Bóng trăng có lúc tròn trăng khuyết
Trăng của riêng ta mãi dịu dàng.

ĐỖ BÌNH

YOU SAY THAT YOU LOVE RAIN

You say that you love rain,
but you open your umbrella when it rains.
You say that you love the sun,
but you find a shadow spot when the sun shines.
You say that you love the wind,
but you close your windows when wind blows.
This is why I am afraid,
you say that you love me too.

BOB MARLEY

THẬT, HAY HƯ ?

*Em bảo em rất yêu trời mưa
Thế mưa, sao em lại che ô?
Em bảo em vẫn mơ trời nắng
Vậy sao khi mặt trời chói sáng
Em lại vội vàng trốn chỗ râm?
Em khoe gió và em bạn thân
Nhưng mà này, mỗi lần gió nổi
Chưa gì anh thấy em đã vội
Đóng cửa ngay, là tại làm sao?
Em khiến anh bỗng thấy xôn xao
Khi em nói em yêu anh lắm
Thật, hay hư? Anh không dám đoán!*

MÙI QUÝ BÔNG (phóng tác)

VỊ LY HƯƠNG

Vị đời **đắng** ngắt mùa lưu lạc

Chén rượu **cay** xè quặn nỗi đau

Biển **mặn** sâu dâng trùng sóng bạc

Đòng **chua** oán ngập lớp bùn nâu

Lạnh **tanh** hương hỏa sao đành đoạn

Phai **lạt** tình quê nữ mặc dầu

Trái **ngọt** vườn xưa ngày mỗi **chát**

Bùi ngùi tiếng quốc giữa đêm thâu

Nguyễn Vô Cùng

(Thi phẩm **Vườn Xưa**)

MÂY TÍM MÂY HỒNG

Đĩa vàng rơi xuống sau đồi
Hàng cây lá rụng bồi hồi đứng trông
Chiều tôi mây tím mây hồng
Mặt trời phương ấy rạng đông quê nhà.

Việt Nam một dải sơn hà
Hào gầy chữ “S” thiết tha ân tình
Biển xanh biếc nhớ lung linh
Cát bờ trắng xóa bóng hình mờ xa.

Thuyền đi mưa gió nhạt nhòa
Trùng khơi sóng bạc bao la ngọn buồn
Ghềnh cao đá chằng xoi mòn
Xóm xưa, làng cũ, ai còn viếng thăm.

Thùy dương nghiêng ngả bao năm
Lạnh lùng đường biển âm thầm núi non
Quê nghèo tiếc thuở vàng son
Phố phường tăm tối oán hờn nhân gian.

Giật mình tỉnh giấc phũ phàng
Chập chờn mộng, thực thờ than ngậm lòng
Hai mươi năm sống khổn cùng
Ngục tù xiềng xích anh hùng đấu tranh.

Bạo quyền lừa dối hòa bình
Tự do no ấm chưa sinh ra đời
Linh hồn tổ quốc tội bởi
Oan khiên nghiệp chướng rã rời chân thân.

Kiếp dài chưa hết nợ nần.
Trả vay được chút ân cần thế thôi
Ai người nơi đó xa xôi
Tâm thư nhắn gửi mấy lời thương trông.

Chiều tôi mây tím mây hồng
Khung tranh diễm lệ qua song dịu dàng
Phép Tiên ước có đĩa vàng
Hóa cho quê cũ huy hoàng như xưa.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

TRÁI TIM NÀY

Rồi một ngày nào tôi sẽ chết đi,
Trái tim tôi đem hiến cho người khác,
Một người không quen,
không hề biết trước,
Nhận tim tôi như nhận một ân tình.

Với trái tim này người sẽ hồi sinh,
Trong lồng ngực người trái tim tôi thờ,
Cám ơn cuộc đời bỗng dưng hạnh ngộ,
Những tế bào xa lạ sẽ thành quen.

Trái tim này với một thuở thanh xuân,
Những nhịp đập đã bao lần rộn rã,
Một nụ cười quen, một đôi mắt lạ,
Qua đời tôi thân mến hoặc hững hờ.

Trái tim này có nhiều lúc bơ vơ,
Nhớ mong ai mơ hồ xa xôi lắm,
Chưa một lần anh để tay lên ngực,
Đâu hiểu tim tôi nhịp đập bằng khuôn.

Trái tim này biết khóc như giòng sông
Những ngày mưa làm đôi bờ đầm lệ,
Đã héo hon như mùa Thu trút lá,
Chiếc lá khô tan tác ở ven đường

Nhưng trái tim này cũng rất đòi thường,
Đã ganh ghét, dối hờn và ích kỷ,
Những đám mây mù,
những dòng suy nghĩ,
Làm ngày buồn
che khuất khoảng trời xanh.

Nhưng trong tình yêu vẫn chỉ có anh,
Trái tim này chưa bao giờ lỗi nhịp,
Dù mai sau sẽ thuộc về người khác,
Trong ngực người
lại đập nhịp yêu thương.

Nguyễn Thị Thanh Dương

CHIẾC ÁO BÀ BÀ

áo bà ba dịu dàng như bướm trắng
em miệt vườn, mươn mướt trái tim xanh
vườn Cái Mơn nở trăm cành hoa nắng
sưởi vào lòng từng đóa mộng long lanh

sóng Hàm Luông phải chăng tìm biển ái
điều hò lơ, nghìn thuở nhớ sum vầy
áo quê hương chiều nay, xin giữ lại
gió đêm về cho thương nhớ thêm đầy

chim Vàm Hồ cũng đợi chờ mê mải
bởi vì em bến lèn áo hoa hồng
cánh bướm bay, thơ cũng chùng lác lối
hỏi em thương có đưa nhớ vào lòng

chiếc áo xưa như vàng mây lơ lả
hương xứ Dừa,
thoang thoảng dáng hoa thơ
em yêu hỡi, lấy gì tô hồng má
cho nụ tình hôn nhẹ chút ngây ngơ

mãi trong anh, vành trăng đang soi bóng
để được nhìn chiếc áo bà ba xinh
nhánh thơ khuya đưa anh vào nẻo mộng
hái chữ yêu trên tay gió si tình

vai em gầy như đóa hoa chờ nở
đợi anh về mảnh khảnh một niềm thương
áo điểm trang màu tím yêu, xa vợ
em đẹp nhiều trong đêm nhớ quê hương

Trường Đình

UK, sương mù già 2021

GỌI EM

*Đời còn hoa bướm, sao buồn nhỉ?
ai để giai nhân phải ngậm ngùi
em dẫu một mình ru mộng ảo
ta về nhấp chén vẽ niềm vui*

*về với nhau, nửa đời góp lại
chung cuộc tình khoe với nhân gian
rượu hồng pháo đỏ hương dù nhạt
vẫn có thơ đây, một túi tràn*

*sóng vỗ không đau niềm cát lờ
đem thơ về trải một phương này
tình chung lãng đãng trong hồ rượu
môi ngọt lòng xuân cũng đủ say*

*Về thôi em nhé, trăng còn đợi
mây nước đường xưa vỗ gót em
một nửa cho nhau đời ấm lạnh
còn thơ còn rượu đắm hương tình.*

RU NGƯỜI

*sóng nghiêng từ thuở vào thơ
người về xót đã tóc tơ một mình
sầu xưa chôn kín nhục vinh
để đau lòng mãi chút tình đã vơi
vẫn nghe sâu giữa bồi hồi
từng câu lục bát ru người cô đơn*

MẠC PHƯƠNG ĐÌNH

VIẾT THƯ TÌNH CHO EM (*)

Viết thư tình cho em
Cô bạn gái nhà bên
Tuổi nàng tròn mười sáu
Hai má lúm thật duyên

Tôi đi vào quân đội
Nhớ nhà nhớ người yêu
Chiều hành quân rất vội
Trời buồn lòng quạnh hiu.

Chắc em ngồi bên song
Thư tình nhớ về anh
Ngoài trời mưa đầy gió
Nghe luyến nhớ trào dâng.

Thư em anh giữ hoài
Giữa trận mạc sa trường
Đời lính chiến phong sương
Trên khắp nẻo quê hương.

Đêm tiền đồn lặng im
Gió lạnh buốt con tim
Hỏa châu soi phòng tuyến
Đọc thư tình nhớ em.

Tôi trở về hậu phương
Gặp lại người em thương
Nghỉ mười lăm ngày phép
Trôi qua nhanh lạ thường!

Rồi tôi lại ra đi...
Cầm tay... biết nói gì?
Luyến lưu người em nhỏ
Lòng đau cảnh chia ly.

Ngô Văn Giai (1970)

CHIỀU QUÊ NGOẠI (*)

Trở về thăm quê chiều Phú Hậu
Làng xưa khói rạ thoáng mây nâu
Trơ trọi thân tre gầy lạng lẽ
Hương thơm man mác những hàng cau.

Con về thăm vườn xưa của cậu
Giếng cũ trước nhà nước vẫn sâu
Khói lửa lan tràn từ đạo ấy
Dây trầu nhớ mợ chết từ lâu.

Con về thăm nơi sinh ra mẹ
Bóng hình xưa thoáng hiện quay về
Trong sân gạch mẹ phơi nông lúa
Giọng ru con vọng mãi bên hè.

Nhớ quá! thương ông ngoại của tôi
Nắng sớm mưa chiều cảnh đơn côi
Cây sấu cuốc bẫm nuôi con cháu.
Thương tiếc nhớ bà dạ chẳng nguôi.

Quê Phú Hậu ngày xưa thịnh vượng
Lúa vàng đồng hoa quả xanh tươi
Bây giờ quê ngoại buồn hoang vắng
Cảnh cũ người đây những ngậm ngùi!

Ngô Văn Giai

(*) Nhạc sĩ Anh Nguyễn phổ nhạc

Thu Vắn Vương

Nắng thu vàng óng ả
Lững lơ sợi tơ trời
Chiếc lá bay lơ lả
Làn gió đùa chơi vơi

Đi nhau chiều thu nào
Tim rộn ràng rộn xao
Cửa tâm hồn hé mở
Mảnh tình hồng vội trao

Giờ công viên lặng lẽ
Lá phai màu nhẹ rơi
Bờ mi rừng dòng lệ
Lời hẹn xưa xa vời

Tay nâng niu kỷ niệm
Mộng ngày thơ êm đềm
Chia xa chiều hoang tím
Chờ ai đêm từng đêm

Giọt sương thu lóng lánh
Điểm trang hoa tâm xuân
Trắng tà bên vườn hạnh
Chào bình minh chuông ngân

Mây giăng buồn man mác
Bàng bạc phủ tâm tư
Hạt mưa thu dào dạt
Nồng nàn ướt tờ thơ

Đỗ thị Minh Giang

Gió Thoảng Hương Xưa

*Phù Dung ngậm giọt sương mai
Giấc tỉnh lặng lẽ u hoài thời gian
Canh tàn thắm đếm ly tan
Kiếp sau... ai hẹn, võ vàng tịch dương
Hỏi mình, "Chín nhớ mười thương"
Lá thư tro bụi, má hường phôi pha
Thấp lên ngọn nến chiều tà
Soi tìm hương cũ, giữa sa mù đời
Bước chân lối nhỏ xa vời
Nhoà phai dấu vết, chơi vơi mộng hồ
Phút giây ôn lại ngày thơ
Mỗi con mắt đợi giữa bờ sông xưa
Luyến lưu đôi nét âm thừa
Chuyển mùa lá đỏ, giăng mưa nỗi niềm
Vòng tay hơi ấm dịu êm
Bóng câu bay thoáng qua thêm nhớ ai
Như còn tình mộng đắm say
Trăng thanh huyền ảo, mộng lay đêm hồng.*

Đỗ thị Minh Giang

So We'll Go No More A Roving

So we'll go no more a roving
So late into the night,
Though the heart be still as loving,
And the moon be still as bright.

For the sword outwears its sheath,
And the soul wears out the breast,
And the heart must pause to breathe,
And Love itself have rest.

Though the night was made for loving,
And the day returns too soon,
Yet we'll go no more a roving
By the light of the moon.

George Gordon, Lord Byron
(1788-1824)

Rong Chơi Chi Nửa Đôi Ta

*Rong chơi chi nửa đôi ta
Dưới trời khuya khoắt nhạt nhòa bóng đêm,
Dù tình vẫn rộn con tim,
Và trăng còn sáng êm đềm trên cao.*

*Bởi vì kiếm đã mòn bao,
Và tâm hồn đã hanh hao lòng người,
Tim cần đôi lúc thanh thoi,
Ngay thuyền tình cũng có thời thả neo.*

*Dù đêm dành để thương yêu,
Và ngày vội vã về gieo ánh hồng,
Đôi ta tuy vẫn mặn nồng
Lang thang chi nửa dưới vàng trăng treo.*

Tâm Minh Ngô Tằng Giao
chuyển ngữ

MAI VỀ

Mai về đời sẽ tịnh yên
Treo cao góc nhớ vào miền phù vân
Áo thơ kết chỉ hồng trần
Trắng trang giấy mỏng tình nhân gót tình

Mai về đếm giọt lung linh
Nâng niu ngòi bút vẽ hình dáng thơ
Sáng mong trưa hẹn chiều chờ
Khói nâng vệt khói mây mờ áng mây

Mai về băng khuâng bước gầy
Lối quen bỗng lạ tình quay sợi buồn
Yêu người sâu đã lên khôn
Mưa Thu rót hạt trên tường cô đơn

Mai về còn giữ nụ hôn
Môi khô mắt ướt vai buồn nhớ vai
Sầu rơi nửa giấc ngủ ngày
Buồn thêm tí nữa tình bay cuối mùa

Mai về suy gẫm được thua
Hắt hiu cánh mỏng tình thưa dạ tình
Thơ bay về phía mộng mênh
Ngàn sau vẫn một góc nhìn ngàn xưa

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa

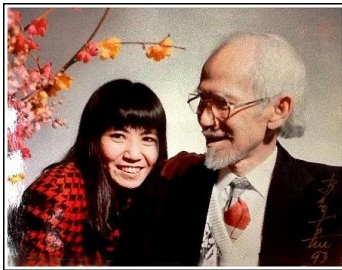

RÊVE DE PLEINE LUNE

(En mémoires de mon père Thâm Oánh)

*Vogue, rêve clair de lune
De ta robe argentée embrassant les océans
Emportant tes montagnes éprises des dunes
Sombre de vie, mon espoir de nuit.
Près des rives tranchants de mon coeur
Que d'étoiles ont tombé du ciel
Parmi tes rochers que mes poèmes immortels
Ont franchi les portes de l'univers.
Des gammes célestes dans ton univers d'or
Se marient avec mon âme d'harmonie.
Que de déesses savourant ton azur exquis
Laissent flotter leur chevelure immense de cieux.
Ô ruisseau, nuage de cheveux interminables
Comme au temps de mon aurore si claire
Tissant vents, rêvant lune, embrassant monts
Et rosée jusqu'au parfum de mon coeur.
Mon rêve a suivi l'automne jusqu'à l'infini
De l'horizon jurant mon amour éternel
Où inonde ta musique si magique
Qui m'entraîne dans ta voie céleste de vies.*

Diễm Hoa - Le 8 d'août 2020

Diễm Hoa & Nhạc sĩ Thâm Oánh (1916-1996)

Chốn Thần Tiên

*Bát ngát rừng phong nhuộm sắc vàng
Xao lòng lữ khách rộn miên man
Suối reo bạc phủ thâu trần tục
Cây trái huỳnh pha ngợp thế gian
Mới biết cảnh thu nguồn Hạ Giới
Thì ra vườn thúy gốc Thiên Đàng
Dụ chiêu nhân loại hồi đầu ngạn
Về chốn thần tiên hưởng phước nhân*

Phương Hoa

(Trích trong *Viết Cho Hồn Dân Tộc*
– sắp xuất bản)

Duyên Thơ Bằng Bạc

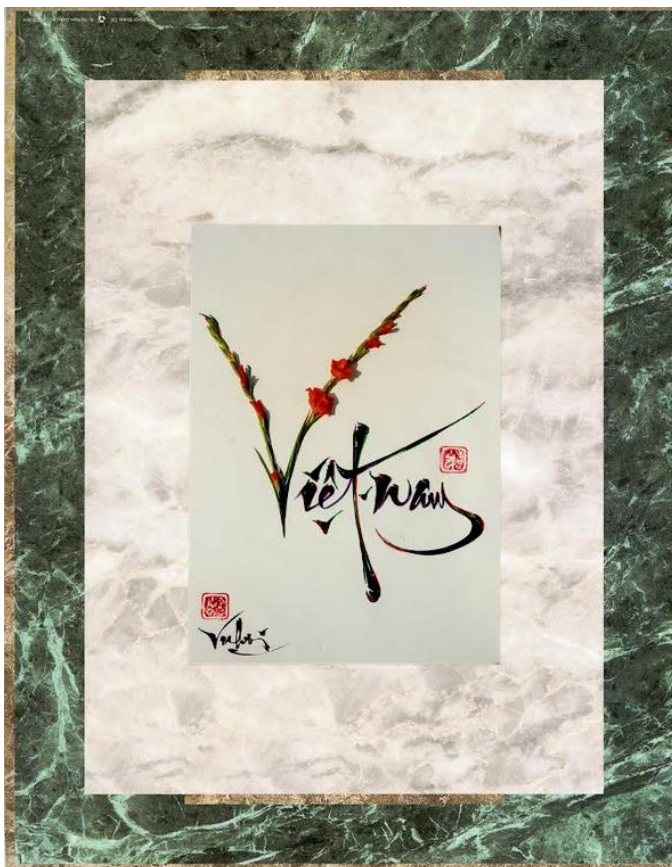
(*Thể sắc thái - điệp tự thi cách*)

*Toả ánh chiều rơi, toả ánh hồng
Lượn lơ mây biếc, lượn lơ trông
Chao nghiêng hạc trắng, chao nghiêng bãi
Uốn khúc tơ huyền, uốn khúc sông
Vàng khóm màu pha, vàng khóm trúc
Đỏ rừng lá nhuộm, đỏ rừng phong
Duyên thơ bằng bạc, duyên thơ trải
Tím cả hồn thu, tím cả lòng*

Phương Hoa

(Trích trong *Viết Cho Hồn Dân Tộc* – sắp xuất bản)

Chúc mừng Phương Thọ 89
Thi Hoa Sĩ Vũ Hội
Nguyên cầu đày ân phúc
Chúc Thọ Ty Nam Sơn
Thi Hoa Sĩ Vũ Hội
Tuyệt bút với thời gian
Phan Khâm
11-2021

TRĂNG SẦU

Trung thu buồn nhớ vấn vương
Trăng rằm vàng úa mây đang che dần
Thu đi thu đến bao lần?
Mùa thu ly cách ta cần có nhau

Cũng vì Đại dịch lan mau
Năm triệu người chết thương đau ngút ngàn
Delta biến thể lần tràn
Sài Gòn, Hà nội muôn vàn tang thương

Tết Trung Thu đến quê hương
Trẻ già trai gái giờ đương náo nê
Cuộc sống khốn khổ ê chề
Còn đâu lòng dạ nghĩ về Trung Thu?

Trăng vàng giờ thấy Trăng lu
Người buồn cuộc sống âm u mịt mờ
Ước mơ giải tỏa từng giờ
Nguyện cầu Đại dịch mong chờ biến đi

Lòng Ta giờ chẳng ước chi
Bình an hạnh phúc ngay khi Thu về
Quê hương thôi hết náo nê
Đón mừng Xuân mới tràn trề Yêu thương

Thái Hưng PGH

Trong trí nhớ dòng sông

(Cảm đề bức tranh "River in Memory HUE" của Họa sĩ Đinh Cường)

Trong trí nhớ dòng sông
Tóc em bay phiêu bồng
Giữa hai hàng phượng đỏ
Thương thương mùa hạ hồng

Trong trí nhớ dòng sông
Em chọn màu rêu rong
Áo dài đi qua phố
Ai biết đời long đong

Trong trí nhớ dòng sông
Mượn mượn hàng mi cong
Lối em về Thôn Vỹ
Vườn cau vừa trở bông

Trong trí nhớ dòng sông
Chín đợi đến mười mong
Qua cầu nghe nước nở
Tiếng ve chiều Kim Long

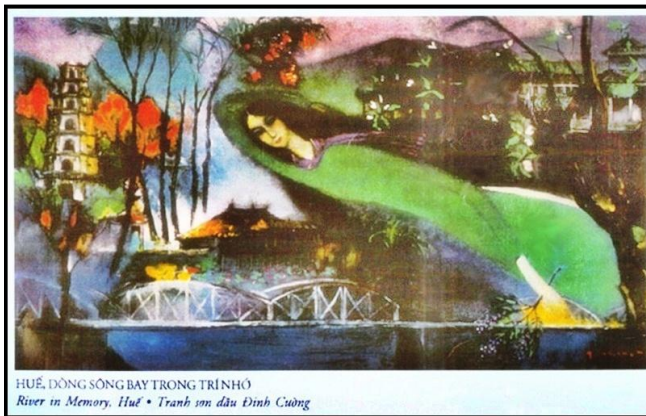
Trong trí nhớ dòng sông
Em đan suốt mùa đông
Ai đó về An Cựu
Có nắng đục mưa trong

Trong trí nhớ dòng sông
Ôi xa vắng mênh mông
Lối xưa thành quách cũ
Còn rải vàng phấn thông

Trong trí nhớ dòng sông
Đưa em xuống thuyền rồng
Bao cuộc đời nhưng lạ
Có có rồi không không

Trong trí nhớ dòng sông
Mờ mịt sắc cầu vòng
Mưa Huế nhiều chi lạ
Nước phân chia trăm dòng.

Phan Khâm

Làm Sao Quên Tên Sông

(Cảm họa bài Trong Trí Nhớ Dòng Sông của anh Phan Khâm)

Làm sao quên tên sông
Thửa tóc Hương bênh bồng
Qua sân trường ngày hạ
Phượng tô má em hồng

Làm sao quên tên sông
Nước trong thấy đáy rong
Mạn thuyền soi mái tóc
Duyên dáng trời đầy đong

Làm sao quên tên sông
Bờ xa hàng tre cong
Đường về cô Tôn Nữ
Vỹ Dạ vườn diêm bông

Làm sao quên tên sông
Cả cuộc đời đợi mong
Hương ơi anh vẫn nhớ
Bến đò qua Thanh Long

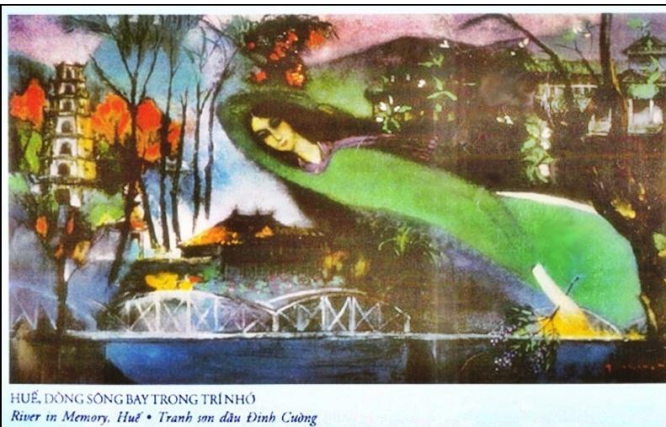
Làm sao quên tên sông
Nước nguồn về mùa đông
Tới Gia Hội chia tách
Hai nhánh mùa đục trong

Làm sao quên tên sông
Lãng tử lòng quạnh mông
Trên đường đến lãng tử
Buồn suy tư hàng thông

Làm sao quên tên sông
Các tượng đá sân rồng
Dấu tích quân vương cũ
Bây giờ như trống không

Làm sao quên tên sông
Dù năm tháng lòng vòng
Em vẫn là Hương cũ
Trong tim anh một dòng.

Githéa Hoàng Hy

Hạt Cát Và Dòng Sông

(Cảm họa bài Trong Trí Nhớ Dòng Sông của anh Phan Khâm)

hạt cát vàng ngọn sông
khởi nguyên tự núi Bồng
kết tụ thành tinh thể
giữa bờ xuân thắm hồng

hạt cát vàng lạch sông
suối đá mòn rêu rong
qua miền trường nước chảy
nghĩa Mẹ làm sao đong

hạt cát vàng xuôi sông
dạt vào bờ lau cong
Hóa thân thành cây sậy
giữa dòng đời bão giông

hạt cát vàng giữa sông
rộn ràng bao ước mong
một bên bồi, bên lở
bờ nào đừng bong long

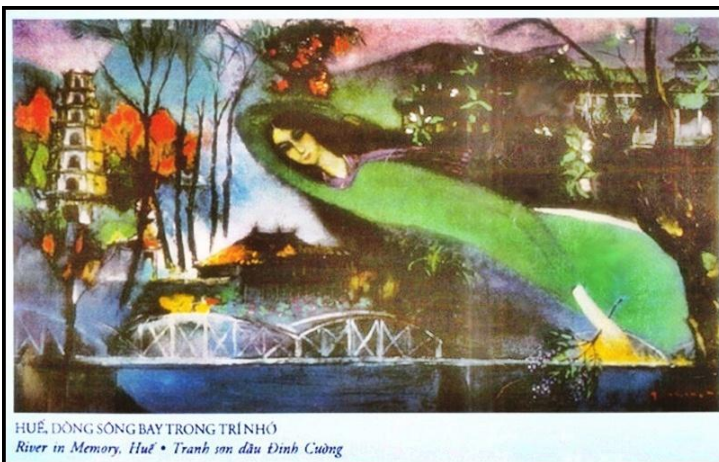
hạt cát đời bãi sông
quay cuồng cơn lốc đông
qua hết mùa tang hải
gạn đục rồi khơi trong

hạt cát đời cuối sông
đất trời hóa mênh mông
mong chi tờ lá thắm
mong gì ngày hạnh thông

hạt cát đời xa sông
theo Cha nòi giống Rồng
biết bao giờ gặp Mẹ
về nguồn - con số không!

hạt cát nằm nhớ sông
nhật nguyệt vẫn xoay vòng
đến khi thành hạt bụi
sẽ tan, xuôi theo dòng ...

quang hà

HUẾ, DÒNG SÔNG BAY TRONG TRÍ NHỚ
River in Memory, Huế • Tranh sơn dầu Đinh Cường

LÚA GẠO MIỀN NAM

*Lúa gạo miền Nam nuôi tôi lớn lên
Những buổi chiều hôm tôi ngồi bên thềm
Mong mẹ về chợ với nụ cười hiền
Những đêm trở gió mẹ ru triền miên.*

*Lúa gạo miền Nam chén cơm đầy ắp
Thương người tha hương tôi ngồi tôi khóc
Mẹ vuốt tóc tôi hỏi con buồn gì?
“Mẹ ơi đời này nhiều nỗi phân ly”.*

*Lúa gạo miền Nam như bát nước đầy
Quân dân cá nước cùng nhau xum vầy
Giờ xa tổ quốc cách biệt quê hương
Thương anh thương em dài những đêm trường.*

*Lúa gạo miền Nam nuôi mẹ tháng ngày
Bụng mẹ ngày nào mang nặng thân con
Đêm nay con thắp một nén hương thơm
Chén gạo này xin tạ ơn lòng mẹ.*

Thanh Lan (ca sĩ)

HOÀI THU NHỚ NGƯỜI

*Nhớ xưa ... qua cổng trường xưa,
Chân quen phố cũ, đường mưa sục sùi
Buồn xanh vèo tuổi xanh trôi
Tương tư môi chẳng hé môi một lần?
Thương ơi! Kẻ Sở, người Tần
Mênh mông biển Thái
trắng ngần chân mây
Sầu Thu hiu hắt non đoài
Chân lữ thứ bước dặm dài quan san
Bâng khuâng nghe gió Thu vàng
Rừng phong đổ lá chưa tàn ước xưa
Đêm nay xao xuyến chuyển mùa
Nửa trăng cổ tích hoài Thu, nhớ người.*

Hoàng Song Liêm

HỘI HOA ĐĂNG

Đêm vũ hội cả vàng trắng chợt tối
Hội Hoa Đăng mở lối Em vào
Ngập hồn anh bát ngát những vì sao
Em, nữ chúa đã lên ngôi hoàng hậu
Cả trần gian chập chờn hư ảo
Cả trần gian giông bão đã quay cuồng
Giữa cung đình hoàng hậu gặp quân vương
Bốn mùa chuyển vang lừng nhã nhạc
Ngọc nữ, kim đồng ngân ngọc tiếng hát
Khúc ca thiều diu dặt năm cung
Lòng ta rung vơi vợi điệu tơ chùng
Đêm bất tuyệt ngợi ca thiên tình sử
Mời Em vào thăm Uyển ngự đêm nay
Vi vút sáo thần màu nhiệm thơ say
Ta mở ngõ thuở xuân tình phơi phới
Hoa lá vườn khuya thì thầm tiếng gọi
Tắt trắng đi, đèn rọi dấu chân son
Mỗi đóa hôn ngọc lịm vị môi hồng
Thân quán quýt dây leo ngoài vũ trụ
Hãy tắt đi cả muôn ngàn tinh tú
Thắp lên nào mờ tỏ hội Hoa Đăng.

Hoàng Song Liêm

VỀ SƠN TÂY

**** NGUYỄN PHÚ LONG ****

(Cho các con Nguyễn Quốc Ân, Nguyễn Kim Chi,
Nguyễn Quốc Nam và Virginia Nguyễn - NPL)

Ta mơ về Sơn Tây
Rong chơi như sáng nay
Thọt trông ngọn Ba Vì
Tháng ngày xưa đầu đây.

Lên thuyền bến lao xao
Chim tu hú ồn ào
“Thử thụ Đà Giang thủy”
Khê Thượng hỏi nơi nao?

Lại vui bước trên đường
Kìa... “Đôi Mắt Tây Phương”
Ồi chào... đôi mắt ấy!
Vẫn là bao vấn vương!

Trợn kiếp người lưu lạc
Tình quê hương, ước mong
Cảnh tình không mấy khác
Con đê, tảng đá ong.

Giữa Cổ Đô, Bát Bạt
Thả bộ xuống Trung Hà
Sóng mơn man bãi cát
Đẹp mịn màng phù sa.

Ta dừng chân hò hẹn
Nào ai nhớ ai hay
Xin gặp nhau cho vẹn
Giấc mơ về Sơn Tây.

Thơ: **Nguyễn Phú Long** - Phổ nhạc: **Nguyễn Anh Minh**
<https://youtu.be/LWNqBbjJ1cY>

Lãng đấng hương mùa xưa

Chùa Bồ Vàng bên dòng sông Như Nguyệt
Mùa Xuân về xanh biếc lá Ngâu non
Sao bỗng nghe nhung nhớ dậy ngợp hồn
Nhìn mưa bụi phát phơ trong chiều vắng
Một chút gì, một chút gì... thắm lặng
Hương mùa xưa lãng đấng... chợt về đầy
Ơi tuổi hồng, tuổi mộng, đã như Mây
Mây lơ đãng xa vời, ơi, mây trắng

Trong khoảng vắng,
trong hư không tĩnh lặng
Như Nguyệt,
dòng sông băng lãng trong mơ
Hình ảnh xa xưa khi đậm lúc mờ
Thanh khiết quá sớm bình minh êm ả
Là những sớm tiếng chuông hòa tiếng gió
Lại trở về tản mạn khắp thình không
Dịu dàng quá, dòng sông, ơi dòng sông
Sông Như Nguyệt,
Chùa Bồ Vàng điểm tuyết

Như mạch sống, như tiếng đời tha thiết
Ơi hương đồng cỏ nội của quê tôi
Chiều tha phương nhìn mây trắng đầy trời
Mây lơ lững, mây bay chiều phỏ lạ
Gửi nhớ về đâu! Giữa dòng đời nồn nả
Hương Hoàng Lan...
nhớ quá Chùa Bồ Vàng
Tiếng thơ nào hoài niệm giữa mênh mang
Phải tiếng thơ hay tiếng lòng khách lữ
Ngơ ngẩn đường chiều...
thơ trắng như Mây

Bờ bên kia ai nhớ kẻ bên này
Thơ thả gió, chiều mênh mộng chiều gió...

Tuệ Nga

(*) Chùa Bồ Vàng, sông Như Nguyệt
ở Hà Bắc

TƯỜNG NHỚ NHÀ THƠ MỘT THỜI (PHAN NGỌC)

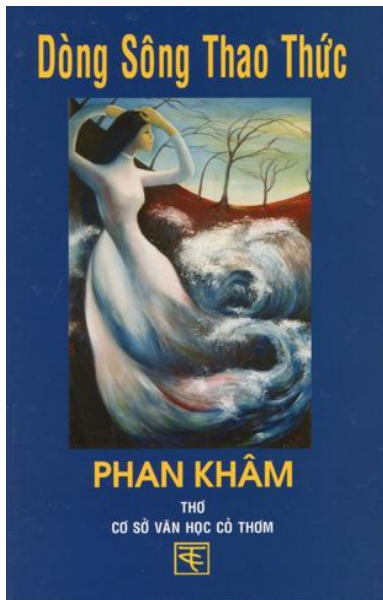
(Anh Phan Khâm, Anh cho tôi tập thơ "DÒNG SÔNG THAO THỨC" hôm Sep. 30th. 2007 - khi tôi vừa phát bệnh hiểm nghèo... và Oct. 2nd. 2007 tôi viết tặng anh bài này - chưa gửi anh. Phước nhà tôi vẫn còn đây... Dòng Thạch Hãn vẫn còn xa vời vợi...)

DÒNG SÔNG THAO THỨC

Đêm nay sương lạnh đôi bờ
Thu rơi, xa xứ... mịm mờ cố hương!
Nơi đây trăm nhớ ngàn thương
"Dòng Sông Thao Thức" đêm trường nhớ ai
Nước mây quyện lấy hình hài
Mẹ ơi viễn xứ lòng lai láng sâu
Đời là một cuộc bể dâu
Dòng sông vẫn chảy xoáy sâu hồn người
Một mai nắng lại tốt tươi
Dòng sông thôi khóc... Mẹ cười đón con...

Virginia, Oct. 2nd. 2007

Ngọc Phan

VỀ GỌI MÙA XUÂN

Em về cuộc núi trồng hoa
Lệ rơi thấm đá, rừng xa xót buồn
Tình anh chan chứa trong hồn
Ngẩng nhìn sương khói bay dần lững lơ

Đá trong tay, đá thay lời
Vàng hoa sẽ đổi sắc trời quê hương
Minh em hiu quạnh trên đường
Những nơi anh với sa trường dở dang

Trưa rồi, mây trắng lang thang
Chiến hào xưa chất
ngổ ngang muộn sầu
Em về mang nặng niềm đau
Bâng khuâng anh gửi
tuyến đầu nhớ nhung

Núi ơi, đá mọc tuyết cùng
Nguồn thương yêu
xẻ thành sông êm đềm
Một rừng mai nở vàng thêm
Mùa xuân trở lại cho em hẹn hò ...

CAO MỸ NHÂN

NẾU MÀ

Nếu mà muốn rõ tình nhau
Giống như đá thử làm đau lòng vàng
Chúng mình đang đứng cuối đường
Đi thêm một bước là sang sông rồi

Nếu mà hỏi nhỏ em thôi
Rằng em có thích tới ngồi bên anh
Cầu sương mưa bụi long lanh
Ai trong điểm cổ mong manh đợi người

Nếu mà yêu đến tuyết vời
Cho con nhện trắng dệt lời trắng hoa
Nửa đêm bướm bướm giao thoa
Thân sâu bỏ lại nhạt nhoà xót thương

Nếu mà viết một giai chương
Để trăm năm đó vô thường, vẫn vơ
Thì em cứ mãi mong chờ
Thiên thu anh ở trong thơ tình mình...

CAO MỸ NHÂN

GIẤY PHÚT THIÊN THU

(Trao Anh N.Đại-Dương)

*Cuộc tình trăm năm quán quýt
Tóc xanh giờ tuyết sương in
Trong mơ vẫn còn thảng thốt
Lội sông, trèo núi... đi tìm.*

*Yêu nhau si ngậy tình đầu
Thương nhau nghĩa nặng tình sâu
Trao nhau trọn niềm ân ái
Chia nhau từng nỗi buồn vui.*

*Đêm nay không gian trầm lắng
Sương lam buông phủ núi đồi
Một màu xanh lam huyền hoặc
Mặt hồ long lánh... ráng trời*

*Đôi ta bên nhau dừng bước
Âm thầm tay xiết bàn tay
Lặng nghe tràn dâng hạnh phúc
Thiên thu... còn mãi phút này!*

Phạm Thị Nhung

Kỷ niệm Đêm dạo hồ Crescent, WA.

Sông Hải Trời Phan

Bát nước chè Trời đậm vị hương
Mây o nam phở thấy là hương
Xuân lại, lại phở cần bácSHIP
Và hội Bàn Môn đẹp lạ thường
Bên kia Sài Gòn chợ đông vui
Đà Nẵng đi xối khách làm vui
Và hội Đông Di còn tiệc mới
Loa Hùng Diên Thường mới bài hồi!

Maryland tháng 6 năm 2021

Đặng Nguyễn

Thư họa Vũ Hối

Kỷ niệm một bát năm 90

Thơ: **Đặng Nguyễn** – Thư họa: **Vũ Hối**

HAI LOẠI HOA QUỲNH

*Hoa quỳnh hai loại từ xưa nay,
Loại nở ban đêm, loại nở ngày
Dạ quỳnh là đêm, ngày quỳnh nhật
Loại nào cũng được người mê say.*

*Nhật quỳnh ghép giống, hoa nhiều màu,
Trắng, đỏ, vàng ... ba ngày nở lâu
Màu sắc nào, hoa đều rất đẹp
Tha hồ thi sĩ thảo vài câu.*

*Dạ quỳnh thì tối nở, khuya tàn,
Thân chỉ địa, hoa ưa chĩa ngang
Thoang thoảng hương thơm, màu sắc trắng
Người ưa thích nói hoa Cung Hoàng.**

Oanh Nguyễn

* Hoa trong cung Vua Chúa

Tiếng Ngậm Ngùi

*Khi vạn vật chìm dần trong thình lặng
Đêm trở về hạnh phúc lắng tâm tư
Âm thanh và bóng nhớ hồn nhiên ngự
Trăng thẹn thùng ẩn mặt nép sương thu*

*Trăng về khuya trầm mình... đêm lạ quá!
Màu lụa ngà xen kẽ lá đũa vui
Sao đêm vội vã buông tiếng ngậm ngùi
Làm trăng vỡ mây châu, rụng giọt tủi*

*Ngược dốc tình trăng lần theo chân núi
Đêm vô tình không đuổi giữ trăng mơ
Hãy níu trăng! Đêm từ khước hững hờ
Trăng ngỡ ngác tiếc thời mùa thu lỡ*

*Trăng chơ vơ bám mình theo thuyền lá
Chờ ngược về hồi hải bến trầm luân
Chìm... chìm.... sâu trong lưng chừng sóng bạc
Chết đuối dần trong đêm nhạt tình chân.*

Kim Oanh

NƠI CHỊ NƠI TÔI CŨNG GẦN NHAU

(Cảm tác "Nơi Tôi Ở..." tặng nữ sĩ Huệ Thu)

Chị vẫn còn treo tấm hình tôi chụp
một buổi nào họp mặt nhóm Cỏ Thơm
mấy năm rồi nhìn lại càng dễ thương
một tấm hình điểm trang thêm kỷ niệm

Cùng thành phố hai mươi năm biên biệt
đọc thơ hoài mà chẳng gặp được nhau
có những bài tôi đọc đến thuộc lòng
thích lắm nét kiêu sa vẫn lục bát ...

Nhìn quanh quẩn là bạn bè quen biết
cùng đam mê thường dễ nhận ra nhau
nhà Chị nhà tôi xóm trước xóm sau
Chị Xóm Củi còn tôi thì Xóm Núi

Tuy ở gần nhưng ít khi lui tới
bạn đi hoài với lắm chuyện đa đoan
nhưng sáng ra lại mở cổng Sài Môn
trang đầu ngày tôi thường lệ đọc

Chị vui với mèo tôi đùa với sóc
Chị trồng nhiều hoa tôi kiếng tràn lan
Chị quét nắng mai tôi hứng nắng vàng
sáng hay chiều San José cũng ấm áp

Đã vào thu rồi nơi đây vẫn nóng
Thu qua Đông thấm thoát lại hết năm
buồn hay vui khi nhận thêm một tuổi
mà quê nhà vẫn vời vợi xa xăm!

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

(trong thi phẩm TRÔI GIỮA DÒNG ĐỜI)

CHIA MẢNH LUÂN HỒI

Từ ta chia mảnh luân hồi
Nghệp phăng tiền kiếp về đời trầm luân
Ngược dòng chiếc lá bâng khuâng
Vương chi lau lách nợ nần ở đây
Trách gì con tạo đổi thay

Vết dao tuế nguyệt mỗi ngày một sâu
Trăm năm nặng nợ tình cầu
Sống chưa đủ hạnh thác nhàu tiếng tăm
Đời như viên sỏi lặng căm
Rớt vào đáy vực âm thầm nghìn thu.

THUY LÂM SYNH

BÀN TAY MẸ

Bàn tay mẹ
có đầy năm ngón
Những ngón tay khô
da dính sát vào xương
nơi các khớp nhô lên
như không còn cách nào nhỏ nữa.
Ôi bàn tay
gầy như que củi ấy
đã từng nâng niu chịu chuộng
từng dứt cho con
những miếng cơm nhai thơm phức
Bàn tay bươn chải
hai mùa mưa nắng
Mẹ không mong
vá trời lấp biển
nhưng vá lành áo con
để lấp tủi hờn.

Bàn tay mẹ
có đầy năm ngón
những ngón tay khô
như cọng rạ phơi
mất tính hồi sinh
Ôi bàn tay xương gầy guộc ấy
không hề biết
đồ trang sức là gì
Bàn tay từng tắm rửa cho con
ôm con vào lòng
những khi trời giông sét
Bàn tay ấy ru con
bằng bốn tao nôi gầy guộc
cũng là bàn tay từng nấu nướng nuôi con

Bàn tay thô của mẹ
không biết đồ trang sức là gì
Mẹ không biết làm chuyện phi thường
Mẹ không mong
làm một vị anh thư vĩ đại
Mẹ chỉ biết có tình
ấy là tình vô tận
yêu chồng thương con.

THUY LÂM SINH

NHỮNG TÂM LÒNG NHÂN ÁI

Từ một nước xa xôi đây gian khổ
Thêm chiến tranh tàn phá nát quê hương
Dân tộc tôi vì thời cuộc nhiều nường
Ôm mối hận ra đi tìm đất sống...

Trên thế giới có bao nhiêu thành phố
Dân Việt tôi chẳng thiếu mặt nơi nào
Từ những nơi tuyết phủ núi đồi cao
Thân tị nạn xin bằng lòng tất cả.

Hai bảy năm bênh bồng nơi xứ lạ
Người gặp cơ may nên cửa nên nhà
Tạo công danh xứng mặt Việt Nam ta;
Cũng có kẻ thân tàn theo vạ nước!

Hai bản năm bao nhiêu là ân phước
Của Hoa Kỳ, Đức, Pháp, Úc, Canada
Giúp dân tôi trong cuộc sống vừa qua
Có đầy đủ cả tinh thần và vật chất...

Riêng về tôi... mười năm nơi đất khách
Thấy tự do, báo chí, thấy nhân quyền
Thấy văn minh tân tiến khắp mọi miền
Siêng làm việc, học hành là thành đạt.

Xin cảm ơn bao tấm lòng nhân ái
Bằng lời thơ chân thật của tim tôi
Nguyện trong tâm dân Việt sẽ một đời
Tận tâm phục vụ nơi mình định cư...

THE HUMAN HEARTS

From a far-away hardship-ridden country,
A war-ravaged native land sunk in welter,
My people, trying to survive troubled times,
Swallowed resentment to flee and seek shelter.

How many cities there are on the globe,
My Vietnamese compatriots are in most present;
Even on the snow-covered high mountain areas,
We, as refugees, willingly accepted, pleasant.

Twenty seven years adrift in this new country,
Many have luckily succeeded getting homes to own,
Creating positions and fame worthy of being Viet,
Though some with their old state into perils thrown.

Twenty seven years, so much favor and felicity!
The US, Germany, France, Canada, Australia, so on
Have so far helped our folks in their lives with
Physical and intellectual comforts to build upon.

As for me... ten years in this foreign land
I have witnessed freedoms, press, human rights,
Civilization, modernization everywhere
As hard working, hard studying lead to heights.

Thank you for all of your humane hearts
With my genuine rhymes of inmost laudation.
We Vietnamese communities pledge devotion
To lifetime service to every resettlement nation...

Translation by **THANH-THANH**

Vương Giả Hương

Lác đác lá rơi vàng nẻo trúc
Mây pha hồng đỉnh nắng cao nguyên
Một phương trắng ngát hương vương giả
Mấy kiếp thơ sâu bước trích tiên
Chợp giấc kê vàng, trời hải đảo
Vào trang hãn mặc, quán thanh duyên
Không thường say tỉnh năm vài chữ
Vẳng khúc quỳnh hoa thập lục huyền ...

Phương Hồ - Thu 1982

Bông Sơn Mộng

(vương-thanh kính họa "Vương Giả Hương" của thân phụ)

Mây trắng nhẹ trôi dòng thủy trúc
Bâng khuâng, chạnh nhớ mộng đào nguyên
Nằm ven bờ suối, mơ Lưu Nguyễn
Lạc chốn núi rừng, gặp Giáng Tiên
Sao nữ chia tay cùng ngọc nữ
Để rồi ôm hận lối tơ duyên
Bông sơn thăm thẳm mờ sương khói
Còn vọng trong tim khúc điệu huyền ...

vương-thanh - 05.03.2017

NHỮNG CHIẾC LÁ VÀNG THU

*Những chiếc lá vàng thu
Vào một mùa xưa cũ
Đã thắm thì nhạt phai
Nổi sầu theo tháng ngày.*

*Ô hay! Những nỗi buồn
Chuyển mình vừa thức dậy
Như thể những hồi chuông
Ngân nga trong thánh đường.*

*Có bao mùa thu qua?
Vô tình không trở lại.
Đơn lẻ bên đời ta
Có một mùa thu ấy...*

*Khi ta rời xa người
Những hạt mưa có rơi
Nồng nàn trên đôi má
Ru tình buồn xa khơi?*

*Những chiếc lá thu bay
Theo gió ngàn cuối trời.
Có làm đôi mắt cay,
Như bụi đường xa xôi?*

Nguyễn Mây Thu

Người Lính Việt Nam Cộng Hòa

Vó ngựa oai phong thuở giữ thành
Anh hùng khoát áo trận màu xanh
Phơi sương đếm giấc nào chẵn mông
Ném mặt nhìn Sao chẳng chiếu mảnh
Mắt dõi rừng cây tìm bóng giặc
Tay ghi máng súng tựa năm canh
Cờ Vàng Sọc Đỏ thề chung sức
Rộn rã đoàn quân trống giục hành

Minh Thủy Thành Nội

Phụ Bạc

(Thể Song Thanh)

*Đầm đìa nước mắt đọc câu thơ
Giọt lệ lãn trên những chữ mờ
Uể oải hay ra mình thấp trí
Lừ đừ khám phá kẻ cao cơ
Buồn người phụ bạc co chân chạy
Khổ kẻ đau thương ngóng mắt chờ
Thấm thía con tim sâu nặng dạ
Thì đành hót hết thả vu vơ*

Minh Thủy Thành Nội

HOANG ĐƯỜNG

*Chỗ muốn đến mà không đến được!
Động thiên thai cỏ mượt hoa chen
Vực đèo huyễn hoặc liên miên
Ngăn cách tiên tục thêm phiền lòng ai*

*Tóc bạc trắng ôm hoài ái ngại
Em mi xanh mộng trải đêm nồng
Ngực vun đồi núi chập chồng
Xanh xao thung lũng hút hồn thể nhân*

*Em nương theo tàn vân màu đỏ
Lên non cao thổi gió mùa xuân
Ta đang chơi với sông Tần
Nghe em giũ cợt hện lần tái sinh*

*Em hỏa diệm trào tình khóc liệt
Uống đi nào say chết ai đâu
Cuồng ngôn đảo lộn sắc màu
Hồn chìm hoang tưởng gọi nhau ời ời*

*Ta thế tục vô thời mặt vận
Em ca nhi nuốt hận phong trần
Rối bời đen trắng phân vân
Tri âm đồng điệu chẳng lần gặp nhau*

*Tranh tố nữ phai màu thâm hại
Bỏ nằm cùng cỏ dại xác xơ
Bướm đêm đậu ở vườn thơ
Ta-Em lạc giữa giấc mơ hoang đường.*

Lý Hiếu Thy

Thu

1. Buổi sáng mù sương
Bánh bí ngô nướng
Gió cuốn bay đi
2. Cây phong thay lá
Cất nón mùa hè
Đem áo len ra
3. Mây qua đồng ngô
Hoa cúc hé nụ
Bụi cỏ vàng khô
4. Gió đi xào xạc
Thở ra hơi lạnh
Trên cành cây cao
5. Xoáy nhẹ cuồng quay
Thổi chiếc lá bay
Mặt trời đi ngủ

Y Thy 100220

Tháng Mười

Nhớ Lắm Người Ơi

*Tháng Mười chiếc lá vàng rơi
nắng xanh đã chết giữa trời ban trưa
trên cành vài chiếc đong đưa
lòng còn tiếc nuối vẫn chưa nở rời
Tháng Mười nhớ lắm người ơi
chia tay trong dạ rối bời nhớ thương
hạt nắng rơi mát giữa đường
bàng hoàng tỉnh mộng vẫn vương lá vàng
Tháng Mười dạo bước lang thang
tim sao trĩu nặng muôn ngàn nỗi đau
rừng hoang nhuộm một mối sầu
đất ôm chiếc lá bạc màu thời gian
Tháng Mười nảo cả ruột gan
núi non cũng khóc mắt chan lệ mờ
thu sang trời rất nên thơ
để lòng lữ khách bơ vơ một đời...*

Y Thy 102621

NGÔNG

*Đời ta ngẫm lại được, thua gì?
Lặn độn bao lần bởi hồng thi
Lên núi tìm thầy: cầu tĩnh lặng
Vào chùa gặp Phật: học từ bi*

*Quan Âm ngoảnh mặt: còn bi lụy
Tam Tạng trẻ môi: vẫn đắm si
Trở lại trần gian làm nữ sĩ
Ngông nghênh ca ngợi tuổi xuân thì!*

Thy Lệ Trang

MƯA, THU và NHỚ

Sáng nào cũng mưa...mưa hoài...
Có phải ông trời nhớ ai
Ừ nhỉ...nếu không...sao khóc
Còn em - sao mắt cay...cay...???

Lá vàng vừa khoe màu mới
Đã khóc âm thầm chia xa
Kiếp sau xin đừng là lá
Vì mưa làm lá nhạt nhòa

Tự nhủ quên đi...ngàn lần...
Mà buồn ...vẫn còn...bao quanh
Em thầm ước ao...đắm đắm
Một lần...ngồi gần bên anh

Mưa hay nước mắt tuôn dài...
Cho em hứng đầy hai tay...
Muốn trao về anh một nửa
Nhưng làm sao...làm sao đây???

Thy Lệ Trang

LỤC BÁT HOA và THƠ

Cùng em gác mộng bên trời
Thơ đan mấy nét cho đời lên hoa
Chút duyên đưa đẩy trắng tà
Chẳng lung linh cũng sương sa cõi hồng

Ngọt bùi một chén rượu nồng
Đường hoa từng trái hư không tay cầm
Nghiêng vai một gánh phong trần
Còn vương chín khúc kiếp tầm nhả tơ

Yêu câu Lục bát nghìn thu
Mong mùa hoa nở đôi bờ nhân sinh
Chén vui nửa phận duyên tình
Chén sầu mấy đoá hoa quỳnh nâng niu

Một đời trắng nước điều hiu
Bút hoa tay vẽ còn chiu chắt vàng
Mong manh mây khói hôn hoàng
Chênh vênh trên đỉnh hương ngàn gió bay

Yêu người tay chữa cầm tay
Tưởng như bốn bể vẫn đầy mộng hoa
Đường khuya một ánh trắng nhòa
Tiếc chi sao lạc thiết tha má đào

Ru tình vào cõi chiêm bao
Những âm rơi đã lên vào hồn thơ
Yêu hoa dạo khúc tình cờ
Trang thơ thiếu vận mơ hồ riêng tây

Người bên hoa vẫn mê đây
Cây trăm năm biết còn ngày trở bông
Thì đi cho hết non bông
Xin cùng cạn chén rượu nồng với thơ.

HOA VẪN

CÁT BỤI

Ta đã đợi em từ cõi xa
Bên bờ tâm thức lối thơ qua
Xuôi dòng lục bát chen vằn điệu
Và để tình khua bóng nhạt nhòa

Ta đợi em từ cát bụi kia
Nhưng tình tan tác giọt sương khuya
Bình minh không đến ngày không đợi
Nên cả đời buông chút nắng hờ

Ta biết thân ta là cát bụi
Nên lòng không lạnh dẫu mưa đi
Cơn mơ không tạo nên tình nghĩa
Thì chút ân kia đủ nặng nề

Ta biết tình xưa giờ ứa mộng
Nên về cõi khuất để suy tư
Mình ta ở đó buồn vô tận
Bởi những đường xanh đã bụi mờ

Thôi về gom lại ân tình cũ
Để nhớ mà thôi cũng tận cùng
Để thấy sông buồn hiu hắt sóng
Đôi bờ tâm sự cũng rưng rưng.

HOA VẪN

Truyện Kiều - Nguyễn Du

Do Hương Cau Cao Tân dịch-thuật và biên soạn

Chương 01 - câu 01 đến câu 06 (Giới Thiệu)

1. Trăm năm trong cõi người ta,
Chữ tài chữ mệnh khéo là ghét nhau.
3. Trải qua một cuộc bể dâu,
Những điều trông thấy ã đau đớn lòng.
5. Lạ gì bỉ sắc tư phong,
Trời xanh quen thói má hồng đánh ghen.

The Story of Kiều by Nguyễn Du

Translated and compiled by Hương Cau Cao Tân 21082020

Chapter 01 - Verse 01 to Verse 06

(Introduction)

1. In this one hundred year life of this mundane world ever,

- Fate and talents somehow usually dislike each other.
3. After oceans have become mulberry fields and vice-versa as such,
What has been seen in life hurts one's heart very much.
 5. When fate is bad, then talents are granted in compensation,
Heaven has the habit of persecuting the one of beauty generation.

Chương 02 - Câu 07 đến câu 38 (Gia đình của Kiều)

7. Cỏ thơm lẫn giở trước đèn,
Phong tình cổ lục còn truyền sử xanh.
9. Rằng năm Gia Tĩnh triều Minh,
Bốn phương phẳng lặng, hai kinh vững vàng.
11. Có nhà viên ngoại họ Vương,
Gia tư nghị cũng thường thường bức trung.
13. Một trai con thứ rất lòng,
Vương Quan là tự, nổi dòng nho gia.
15. Đầu lòng hai ả tố nga,
Thúy Kiều là chị, em là Thúy Vân.
17. Mai cốt cách, tuyết tinh thần,
Mỗi người mỗi vẻ, mười phân vẹn mười.
19. Vân xem trang trọng khác vời,
Khuôn trăng đầy đặn, nét ngài nở nang.
21. Hoa cười ngọc thốt đoan trang,
Mây thua nước tóc, tuyết nhường màu da.
23. Kiều càng sắc sảo, mặn mà,
So bề tài, sắc, lại là phần hơn.
25. Lờ thu thủy, nhợt xuân sơn,
Hoa ghen thua thắm, liễu hờn kém xanh.
27. Một, hai nghiêng nước nghiêng thành,
Sắc đành đòi một, tài đành họa hai.

29. Thông minh vốn sẵn tư trời,
Pha nghề thi họa, đủ mùi ca ngâm.
31. Cung thương lầu bạc ngũ âm,
Nghề riêng ăn đứt hồ cầm một trương.
33. Khúc nhà tay lựa nên chương,
Một thiên bạc mệnh, lại càng não nhân.
35. Phong lưu rất mực hồng quần,
Xuân xanh sấp xỉ tới tuần cập kê.
37. Êm đềm trướng rủ màn che,
Tường đông ong bướm đi về mặc ai.

Chapter 02 - Verse 07 to verse 38 - Translated into English by Hương Cao Cao Tân
(The family of Kiều)

7. Opening an old scented book beside the lamp in my study,
I found an "Old Book of Tales of Courtesans" written for posterity.
9. That under King Gia Tĩnh's reign of Ming dynasty as told,
The country's four quarters were all at peace, with two stable capitals.
11. There was a man by the name Vương living in the city,
Whose family was of mediocrity type, just a middle class family.
13. He begot a secondary child, the youngest, who was a son
Who had the name of Vương Quan, to succeed the Confucian tradition.
15. The firstborns that Vương begot were two beautiful sisters,
Thuý Kiều was the eldest, Thuý Vân was the younger.
17. One had an ochra integerrima figure, the other, a purely white mind,
Each had her own characteristics, perfection in her own rights.
19. Thuý Vân looked quite serious and solemn distinctly,
She had a moon face, with eyebrows that were full and bushy,
21. She was so pearly in her words and flowery in her smiles,
With her hair nicer than clouds, skin made snow yield for its white.
23. Thuý Kiều possessed a keener and deeper charm of her own,
She was more talented, more beautiful than Thuý Vân in comparison.

25. With eyes more limpid than autumn water, eyebrows, spring mountains,
Flowers hate her face's brightness, willows sulk at her eyebrow fashion.
27. Her first glance tilted a castle, her second, a country,
She was considered second best in talent, second to none in beauty.
29. With a sharp unique intelligence was she born naturally,
Her talents included poem composition, painting, and singing so lovely.
31. She was skillful and thorough in pentatonic scale performance,
Her personal skill was top in Hô bipa playing and composition.
33. She personally had composed some so beautiful score,
A "poor fate ballad," when played, made listeners sorrowful the more.
35. She was reputed to be the top-mannered among her peers,
Whose age was at hair pinned age, her marriage age, which was near.
37. The sisters were living quietly behind the scene and behind blinds,
They ignored all the love-inspiring callings and left them behind.

HẢI ĐĂNG CHIẾU SÁNG DẪN ĐƯỜNG TA ĐI...

**Portland Head Light 1791, Fort Williams Park
Kỷ niệm Portland, Maine - USA / 11 tháng 10, 2021
Ảnh: Phan Anh Dũng**